

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., $\frac{1}{4}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru mănăstire:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{4}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{4}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani

Redacția și administrația: Strada Popădoi Nr. 15

Se prenumără la poște și la librării.

În România

abonamentele se fac la *Agencia de Publicitate Carol*
Schulder București, strada Doamnei 28, etajul I.

Epistole neîncercate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Ti-
pografică”, societate pe acțiuni — în Alba-Iulia la librăria Weiser
Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

† DR. IOAN RAȚIU.

Sibiu, în 5 Dec. n.

Un stâlp puternic al națiunii noastre s'a dărîmat; o stea conducătoare de pe orizontul național al poporului român a apus în noianul vecinicii.

Dr. Ioan Rațiu nu mai este între cei vii!

Dr. Ioan Rațiu a dispărut trupește din sinul poporului român, pe care atât de mult l'a iubit și pentru care o viață de om a luptat!

Cine a fost Dr. Ioan Rațiu, ce a isprăvit și ce făpturi a pus la cale, în cariera-i pămîntească — eată niște întrebări, asupra cărora aci nu vom insista în special, de oare-ce nu este Român, care se nu știe răspunde cu prisosință la ele.

Da, Dr. Ioan Rațiu începînd dela 1848, când ca tîner a luat armă în mînă pentru apărarea cauzei drepte a poporului român și pînă acum, pînă în ora morții, n'a încetat un minut a lupta cu graiul și condeiul pentru drepturile mult prigonitului nostru popor și pentru apărarea dreptelor lui cauze. Începînd dela 1848 și pînă azi n'a fost un moment, n'a fost un act politic de ceva însemnat în viața poporului român, la care se nu ia parte Dr. Rațiu, sau ca simplu, dar' ager luptător, sau ca stegar și conducător cu curagiu neînfrînt.

Astfel a fost datat românismul a vedea și admira pe Dr. I. Rațiu peste un jumătate de secol! Astfel se face, că viața lui în ultima jumătate de veac e concrescută cu însăși viața poporului român din Transilvania și Ungaria, și activitatea lui cu marile acte politice din trecutul nostru modern sînt împreunate reciproc.

Ear' acest ager și neobosit luptător în lunga sa carieră politică și în grelele lupte, ce a avut să le suporte pentru neam, stăpînit a fost între altele de *tăria de caracter* înăscută, de *perseverență* neînfrîntă, de *curagiu* și *corectitate* în toate acțiunile sale.

Aceste i-au dat lui Dr. Rațiu forța morală, atât de necesară în luptele agitate ale politicii militante.

Aceste l-au făcut pe marele bărbat să stea neclintit la postele sale; aceste au contribuit să se întrupeze în sinul său credința în izbucirea cauzei drepte a poporului său.

Și carăși tăria neînfrîntă a caracterului său l'a înarmat cu forța de-a rezista tuturor atacurilor și prigonirilor. În lunga sa carieră politică Dr. Rațiu a avut multe nemulțumiri, a suferit persecuții, întemnițări și a avut neplăceri chiar din partea unor conaționali de-ai sei, dar' toate aceste și nimic nu l'a putut abate de la calea ce a apucat-o în fruntea soților sei, pentru a duce la liman aspirațiile și pretențiile poporului român.

Dr. Ioan Rațiu a fost un bărbat providențial al poporului nostru, un bărbat dintre aceia, cari taie dungă adîncă și neștersă în viața poporului, din care fac parte. Această i-s'a recunoscut deja în viață, ear' în fața mormîntului i-se va recunoaște chiar și din partea dușmanilor sei politici, cari identici sînt cu dușmanii poporului român.

E natural deci, că Dr. Rațiu lasă un mare gol în urma sa, un gol cu atât mai amar simțit, cu cît situația politică a poporului român-

nesc este azi grea, din cale afară grea și tînde a deveni și mai grava.

Dar' așa a fost voia lui D-zeu și înaintea ei capul îl plecăm. A fost dat poporului nostru să suferă și aceasta lovitură, să treacă și prin aceasta încercare. Despărțirea de marele bărbat ne cade greu, nespuse de greu, dar' ne mîngîiem cu credința, că în șirurile noastre va afla mulți urmași, mulți băbrați, cari îi vor lua virtuțile de model.

De aceea credem, că în fața vecinului locaș al marelui reșosat vorbim din inima fiecărui Român, când zicem:

— Pasă, suflete nobil, în sferile cerești, alături de marii și nemuritorii noștri băbrați, trecuți la cele eterne și fii asigurați, că memoria faptelor tale vecinice va via în sinul poporului românesc. Ear' umbra ta îngrijorată de viitorul și soarta poporului românesc liniștită se fie, căci în fața mormîntului tău ne legătuim a-ți urma exemplul, ce ne-ai dat, a-ți urma în iubirea nemărginită de neam, ce ai avut-o, în înaltele tale sentimente și în statornicia și perseverența ta în luptele naționale. Și earăși fii asigurați, că un moment nu vom înceta a lupta pentru drepturile poporului nostru, cum Tu ai făcut-o în toată viața ta și vom urmări mereu și vom încerca a ajunge idealul visat de tine: Binele și fericirea poporului român. (m.)

Biografia.

Dr. Ioan Rațiu s'a născut la anul 1828, în Turda, din părinți țărani nobili. Cariera vieții i-s'a început-o ca elev al școlii române din localitate. La anul 1839 adevă în vîrstă de 11 ani, el părăsește casa părintească și trece la Blaj, unde avea pe unchiul său, canonicul Basiliu Rațiu. Ca elev al gimnaziului, a rămas în Blaj pînă la anul 1842, când s'a dus la gimnaziul din Cluj pentru a învăța și ungurește. La anul 1844 tînerul Rațiu a fost primit în convicatul plariștilor, unde avea toată întreținerea pe spesele fundațiunii episcopului Bob. Ca alumn al acestui reșosat conviciu, a absolvat gimnaziul, sau cum se zicea pe atunci liceul (filosofia și fizica).

Absolvînd cu succes eminent, ea cei mai mulți tineri români și Ioan Rațiu a intrat în toamna anului 1847 în seminarul teologic din Blaj, cu propusul de a se face preot. După cîteva zile petrecute în acest seminar episcopului Lemeș, i, apărînd talentele tînerului clerice, l'a trimis în seminarul central din Budapesta, pentru a se perfecționa conform puterilor sale spirituale.

În acest seminar, se trimis cei mai alesi clerici din fiecare dieceză catolică și gr-eoat. Pe timpul acela însă Români erau puțini în acest seminar, cîte 2-3 ini.

La seminarul din Pesta a ajuns tînerul Rațiu anul epocal 1848. Șirul întîmplărilor mari, ce au urmat în acel an și în cel următor, s'a început, cum știm, în 14 Martie. Pesta era pe atunci în cea mai mare febră, care, întru firea, s'a resimțit și între zidurile liniștite ale seminarului.

În urma acestor întîmplări clericii au fost trimiși acasă mai curînd ca de obicei, cîtră sîrșitul lui Maiu. Astfel vestea despre marea adunare românească de pe *Cîmpul libertății* dela Blaj, tînerul nostru clerice, mișcat și el în tot sufletul său, a aflat-o în seminarul din Pesta. Curînd după marea adunare a sosit acasă la Turda, de unde urmări cu atenție mișcările revoluționare ale Maghiari-

lor contra oștii împărătești și se informa despre pornirea Românilor, care l'a și răpit cu sine.

În toamna anului 1848 tînerul clerice se și pregătea de luptă și înflințează împreună cu N. Murăgan și Alexandru Arpady legiunea comitatului Turda. În Decembrie 1848 legiunea aceasta, în frunte cu căpitanul Gratz, a plecat spre Huedin și la muntele Hodiș a bătut pe honvezi. După bătăia asta au primit ordin să se retragă cîtră Aiud. Auzind că Bem e în Cluj, oștirea română s'a abătut la Petridul-de-aus, unde era o soră a tînerului Rațiu, o soră măritată Madan. Mergînd mai departe spre Trăseșu, au ajuns la Aiud, Blaj și Sibiu, unde au rămas pînă în Martie. După bătăia lui Bem la Oena, trupele românești s'au dus pe la *Crișuș*, unde era Axente cu oastea sa. Tînerul Rațiu a rămas 2 săptămîni în societatea lui Axente, ear' apoi s'a retras la legiunea sa, care ajunsesse într'aceia la Săleșu. După lupta dela Mărieș, unde Hatvani și Vasvári fură bîtuși, baronul Kemény a intrat cu armata în Abrud. Atunci *Abram Iancu*, conștient de toate legiunile în jurul Abrudului, astfel și tînerul Rațiu veni la Abrud și luă parte cu legiunea sa, condusă de Balint, la o bătălie asupra oastei lui Kemény, care se retrase cîtră Zetina, dar' fu găsit și aliat să părăsească Munții-apuseni.

În Iulie 1849 Rațiu s'a retras earăși la Turda, dimpreună cu tovarășii sei Murăgan și Arpady. Aceștia însă se bolnăviră în curînd, unii ziceau că de coleră, alții că ar fi fost înveninați. Arpady plecase bolnav la Sibiu, în Alba-Iulia însă îl ajunse moartea. La vestea tristă tînerul Rațiu a alergat la Alba-Iulia, ca să dea cea din urmă cinste prietenului său, însoțindu-l cîntînd la mormînt. Când s'a întors ear' la Turda, Murăganu încă era foarte rău și în scurt timp muri și el.

La 1850, după liniștirea șomotoasă a revoluțiunii, desilusionat ca toți tinerii în zilele acelea posomorite, Rațiu a intrat ca practicant după subcomisarul Botta din Agărbici. După cîteva luni, primind un stipendiu, s'a dus la Viena, ca să învețe drepturile. La 1854, după o prea încordată muncă suferită de 4 ani, tînerul iurist s'a retras bolnav acasă; în cîteva luni petrecute la Văleșele (E. Găteak) s'a reînălăturat de nou și în toamna anului ear' a plecat la studiu. De astădată era însoțit de Iosif Hodoș, care mergea la Padua. Rațiu a rămas în Pesta și s'a înscris ear' la drepturi. În 2 ani i-s'a făcut doctoratul, ear la 1857 a intrat în funcție la tribunalul din Buda. Mai tîrziu a început o praxă advocațională, mai întîiu la un avocat în Buda, apoi în Cluj, alături de amicul său Ioan Șipotar. La 1860 a venit la Sibiu, ca să facă cenzura de avocat.

Pe timpul acesta cade înființarea „*Asoc. Transilv.*”, de care cu mîndrie se leagă și numele Dr. Ioan Rațiu.

Ideea primă a „Asociațiunii” s'a născut în cerul prietenesc al unor tineri români din Cluj: Șipotar, Rațiu, Filip și avocatul Al. Bohățel. Hotărîrea de a face pași pentru înființarea unei asociațiuni culturale românești o luară într'o seară, când, ca de obicei după cină, povestea cum ar putea mai bine promova cauza neamului românesc. El compuseră și un apel cîtră inteligența românească în scopul acesta, și când Dr. Ioan Rațiu a plecat din Cluj spre Sibiu, ca să facă

cenzura, el s'a oprit în Turda și în Alba-Iulia și a cîștigat pe toți fruntașii români pentru ideea „Asociațiunii”. După ce a făcut cenzura a rămas cîteva timp încă în Sibiu, ocupîndu-se numai de cauza „Asociațiunii”. Pentru ideea aceasta a cîștigat pe Bologa, Ioan Hannia, Nic. Popa și mai ales pe Metropolitul Șaguna, care s'a și învoit să subscrie cererea făcută cîtră guvern, ca să permită ținerea unei adunări în scopul înființării „Asociațiunii”. Încălțat astfel de Șaguna, cererea a fost trimisă prin doi tineri la Metropolitul Șuluf în Blaj, care însă din pricina unor formalități n'a voit să o subscrie. Atunci a mers Dr. Rațiu însuși la Blaj și dînd Metropolitului explicațiile de lipsă, a fost așa de norocos de l'a cîștigat nu numai pe el, ci și pe toți canonicii, cari asemenea au subscris cererea cîtră guvern. Dela Blaj cererea a fost trimisă la Brașov, apoi a circulat prin toate orașele, unde sînt Români, și în urmă s'a relins ear' la Sibiu și metropolitul Șaguna a înaintat-o guvernului.

La 1860 tînerul avocat s'a stabilit în Alba-Iulia; în primăvara anului 1861 s'a relins ear' la Turda.

Îndată după aceea s'au început luptele politice în congregația comitatului, la care lupte Rațiu lua nu numai o parte activă, ci avea rol de conducător. În Maiu 1861 a și fost ales de vice-comite al Turzii. Dar' nu mult a rămas în acel post, pentru că administrația ungurească, care se făcea în comitat, l'a îngreșat. Odată s'a întemplat că în lipsa dănsului a fost falsificat chiar un proces verbal, ceea ce așa de mult l'a indignat, încât i-s'a dat abdicerea.

Îndată după aceea un larg cîmp de aite lupte s'a deschis înaintea harnicului luptător român: cîmpul luptelor politice, un cîmp pe care îl găsim neconștient pînă în ora morții sale.

La 1861 se exchibă la Viena o deputație de trei: Isach Bologa, Elia Măcelariu și — Dr. Ioan Rațiu. Deputația a plecat la începutul lui Iunie la Viena, unde în scurt timp a sosit și metropolitul Șuluf, și a stat acolo pînă în Decembrie. În timpul acesta cei patru deputați au fost primiți de mai multe ori în audiență: la împăratul, la arhiducele Reiner și la ministrul Schmerling. Înaintea împăratului, Dr. Rațiu s'a înfășoșat îmbrăcat într'un frumos costum românesc, decorat cu tricolor național.

Scopul deputației era să esopereze convocarea dietei transilvane. În scopul acesta cei patru băbrați au prezentat la Schmerling și la împăratul un Memorand, care a ajuns să fie dezbătut și în cancelaria aulică ardeleană. Toți membrii cancelariei au fost contra convocării, afară de românul Ladislau Pop, care a dat vot separat. M. Sa împăratul a primit votul separat al lui Pop și a ordonat convocarea dietei. Astfel deputația i-s'a ajuns scopul, ba mulțumită stăruințelor ei, cancelarul Kemény i-s'a dat abdicerea făcînd loc lui Fr. Nádasdy, un om de încredere al curții, care instalându-se în Cluj a pregătit terenul pentru dietă, care s'a și convocat la 1863 în Sibiu.

La 1862 Drul Rațiu i-s'a deschis cancelaria de avocat în Turda. Mulți din de-arindul ei fu un avocat român, ear' cancelaria sa în decurs de 30 de ani, pînă la 1892, a fost ca și o fortăreață de apărare a intereselor poporului român. Mai ales în cauze de segregare și comasare avea Dr.

Rațiu procesele cele mai însemnate din toate părțile. Unul dintre cele mai vestite procese purtate de dînsul a fost cel al Toffălenilor, un proces despre care s'a dus veste în toată țeara. Dar' nu numai Românii, ci și Săculii alergau cu procesele lor la avocatul român. Procesele așa numite pentru „sicilica haereditas”, toate Dr. Rațiu le-a purtat și pe toate le-a cîștigat.

Deschizîndu-se dieta la Sibiu, Dr. Rațiu a luat parte la ea ca deputat al Gurghiuului și a fost ales ca notar pentru procesele verbale românești. În dietă a vorbit pentru autonomia Transilvaniei.

Atît față cu Reichsrathul din Viena, cît și față cu dieta feudală din Cluj, a luat poziție contrară, — ca Românii să nu participe la ele.

La 1866 o mare petițiune circula printre fruntașii Românilor din Ardeal. Acoperită de vre-o 1900 de iscălituri, această petiție avea să fie așternută M. Sale împăratului. Cu așternerea fură încredințați George Barițiu și Dr. Ioan Rațiu. Din pricina că Barițiu se îmbolnăvi, Dr. Rațiu s'a dus singur la Viena și așternu marea petițiune.

La 1869 se țină cea dintîiu conferință națională, la Mărcurea, unde se hotărî pasivitatea Românilor ardeleni față de celelalte dietele. La organizarea acestei conferințe înodă a lăcrat Dr. Rațiu împreună cu Elie Măcelariu, care a convocat conferința.

Proxima conferință, care de nou a enunțat pasivitatea, s'a ținut în Alba-Iulia la 1873, nu numai la inițiativa, ci și sub presiunea Drului Rațiu. La 1880, în conștelegere cu George Barițiu, George Pop de Băsești și Partenie Cosma a statorit în Turda principiile fundamentale pentru organizarea partidului național, al cărui președinte a fost pînă la moarte. Conform acestor principii s'a alcătuit programul național, care s'a proclamat la conferința dela 1881 în Sibiu. La conferința din 1884 a luat parte ca delegat și a fost ales president al ședințelor; asemenea a participat și la conferința din 1887, când s'a hotărît în principiu așternerea unui memorandum la tron. La 1890 a convocat dimpreună cu Iuliu Coroian conferința ținută în 27 Octomvrie, pe care a derchis-o cu o pîrînzătoare vorbire. Prin conolușele acestei conferințe s'a tras atențiunea Românilor de peste Carpați la situația noastră. Din mișcarea pornită atunci a răsărit „Liga”.

Conferința din 1892 (20—21 Ian.) asemenea a fost convocată și prezidată de Dr. Rațiu. În conferința aceasta s'a hotărît așternerea fără amîinare a *Memorandului*.

În Maiu 1892 Dr. Rațiu, ca președinte, a condus deputația de 300 la Viena și a solicitat o audiență la Măteștatea Sa, ca să predea Memorandul, ceea ce prin înțreținerea guvernului maghiar s'a zădărnicit. „Memorandul” depus în cancelaria de cabinet sub sigilă, a fost returnat pe calea guvernului, — nedescîlucit.

La 18 Iunie, Dr. Rațiu se relns toarce la Turda. Pe cale a avisat de pericolul ce-l așteaptă la gară, unde Maghiari rabeși din Turda se pregăteau să-l întîmpine cu pietri, cîmăga și sîcouri. De aceea în Cluj se dă jos din tren și ajunge cu trăsura acasă. Pericolul însă nu s'a putut evita. Furia plebei învergunate s'a descîlăcat încă în aceeași noapte asupra casei, dărîmînd și spîrgînd totul, pentru a înscena eunoculul „Vandalism dela Turda”. În ziua următoare bătrînul

luptător a fost silit să părăsească Turda, — pentru totdeauna, — alungat de concetăţenii săi maghiari, şi s'a stabilit în Sibiu. Astfel a trebuit să se despartă de locul său natal, unde atâta a luptat şi muncit pentru drept şi dreptate.

În Decembrie 1892 a mers la Bucureşti, ca să informeze pe mai mulţi bărbaţi de stat ai României despre starea noastră.

La începutul anului 1893 a avut dimpreună cu E. Brode şi Aurel C. Popovici o întâlnire cu fruntaşii Slovacilor şi ai Sârbilor în Viena. Acolo s'au pus primele baze ale alianţei naţionalităţilor, care s'a încheiat în congresul din vara anului 1895 în Budapesta.

În Iunie 1893 s'a ținut tot sub prezidiul dînsului ultime şi cea mai mare conferinţă naţională, în care s'a aprobat aşternerea «Memorandului».

În toamna anului 1893 Dr. Raţiu cu mai mulţi fruntaşi, Români, Sârbi şi Slovaci, au ținut în Budapesta o conferinţă între sine şi acolo s'a hotărât conchetearea congresului, care s'a ținut 2 ani mai târziu. Tot atunci ministrul unguresc Hieronymi a avut o convorbire cu Dr. Raţiu, şi i-a cerut să stăruiască pe lângă Români, ca să părăsească programul dela 1881, şi în schimb făgăduia schimbarea legii electorale. Dr. Raţiu a declarat că «nu s'a născut încă acel Român, care ar putea să propună schimbarea programului».

Înfuriat de ținuta bărbătească şi neclintită a conducătorului român, guvernul unguresc în scurtă vreme a pus la cale procesul «Memorandului», chiar şi ziua era hotărâtă îndată, pe una din zilele lui Martie 1894, dar mai târziu fu amânată pe 7 Mai.

Procesul acesta, cel mai mare şi mai fără păreche în țară, este cunoscut. În 5 Mai, când membrii comitetului în frunte cu Dr. Raţiu mergeau la Cluj, au fost întâmpinați de mulțime mare de popor. În 7 Mai, într-o zi de Luni, peste 20.000 de Români erau în Cluj, însoțind pe conducătorii lor la tribunal, unde după o pertractare de aproape 3 săptămâni au fost osândiți la pedepse mari de temniță de stat.

În 25 Iulie 1894 Dr. Raţiu a fost arestat pe neașteptate de gendarmii în locuința sa din Sibiu și dus la Cluj, ear' de acolo la temnița din Seghedin, unde a fost închis împreună cu Iulie Coroianu și Dr. Vasile Lucaci, de unde după 15 luni de suferințe, atât Dr. Raţiu cât și soții săi de luptă au fost eliberați.

Întreaga viață a lui Dr. Raţiu, din tinerețe până în adâncă bătrânețe a fost o luptă neîntreruptă pentru drepturile poporului român, cu sabia, cu graul și cu condeiul.

Moartea.

Aseară către orele șase s'a răspândit ca fulgerul vestea în Sibiu, că Dr. I. Raţiu a răposat pe neașteptate. Știrea era primită cu neîncredere, de oarece venerabilul bătrân în timpul din urmă nu fusese bolnav, cel puțin nu în de așă, ca să fie un pericol iminent. Dar' durere, știrea s'a adevărat. Dr. I. Raţiu a adormit lin, fără suferințe mari la orele 5 și jum. seara, lovit de apoplexie de inimă și fără să fi zăcut în

pat, decât 2-3 ore înainte de catastrofa.

În ora morții lângă răposatul nu s'a aflat decât iubita sa fiică, d-șoara Felicia, ceilalți membri ai familiei fiind duși la înmormântarea ginerelui Onorin Tilea, în Șmig. A fost o scenă sguđuitoare, când seara la orele 9 și jumătate venerabila doamnă Rațiu, înțorcându-se acasă, a aflat în locul bărbatului său încă în putere de viață, un cadavru fără simțire. Nu puteam crede noi toți, cari eram de față, dar' nu puteam crede deosebi doamna Rațiu, în realitatea ce ni-se prezenta. Numai cu greu, după sfâșietoare scene, am fost siliți a recunoaște, că Dr. I. Rațiu a trecut din viața pământească, că a părăsit pe ai săi și pe poporul românesc, pe care-l iubea atât de mult.

Anunțuri.

Azi s'au publicat următoarele anunțuri funerale:

Din partea familiei.

Emilia Rațiu, ca soție, și *Emilia, Dorina, Felicia*, ca fiice, anunță cu cea mai adâncă durere tuturor conștienților, amicilor și cunoscuților, că neuitatul soț, resp. tată

Dr. Ioan Rațiu.

fost avocat, vicecomite, deputat dietal, președintele partidului național, etc.

adormind lin și-a terminat viața dedicată binelui națiunii, în 4 Decembrie a.c. la orele 5 și jum. p. m. în etate de 74 ani.

Rămășițele pământești ale sompului defunct vor fi așezate Duminică, 7 Decembrie, la ore 2 p. m. spre repaus etern în grădina bisericii gr.-cat din loc (Büsekngasse 7).

Sibiu, 5 Decembrie 1902.

Fie-i amintirea eternă!

Din partea „Tipografiei”.

„Tipografia” societate pe acțiuni în Sibiu, cum și zările naționale „Tribuna” și „Voia Poporului” au durere a anunța că președintele

Dr. Ioan Rațiu,

avocat, fost vicecomite, deputat dietal etc. etc. după o viață laborioasă și cu merite neperitoare pe terenul național, a adormit în Domanul Joi în 4 Decembrie a.c. la orele 5½ d. a. în etate de 74 de ani.

Rămășițele pământești ale răposatului vor fi depuse spre odihna veșnică Duminică în 7 Decembrie a.c. la 3 ore d. a. în cimiterul gr.-cat din loc.

Fie-i odihna lină și memoria bine-cuvântată.

Sibiu, 5 Dec. a.

George Pop de Băsești, vice preșident.
Silvestru Moldovan, director.

Sibiu, 5 Dec. 1902.

Despre politica maghiară scrie „Globe” din Londra, că e foarte miopă. Zice, că stările neliniștitoare din orientul Europei ar trebui să-i cumințească, ca să nu ajungă soarta Poloniei. Constată, că Maghiarii n'au dovedit nici-când pînă la urmă politică, ceea-ce e de regretat.

Statuturile lui „Globe” sînt mizerabile. Politica puterilor zice că cunoaște un singur mijloc: temnița.

Din dietă. În ședința de alaltăieri a cerut Kossuth, ca ministrul de honoari să explice unele cuvinte, cari păreau a trage la îndoială dreptul casei de a veghea asupra imunității deputaților. Fejérváry dă declarațiuni, cari mulțumesc întreaga oază. Gaal atacă pe Lindner, care, deși a fost profesor de drept la universitatea din Cluj, totuși reprezintă în parlamentul maghiar un mandat al naționalităților. Atacă cu vehemență pe deputatul sas Korodi, pentru-că înainte cu mai mulți ani a publicat o corupendență, în care și-a arătat nemulțumirea, că fete de Sas au participat la o sîrbare maghiară, chiar când redactorul dela „Bistritzer Zeitung” era în temniță pentru spărea contra atacurilor maghiare îndreptate contra lor. Îi mai impută, că a reproduș un articol din „Tribuna” în „Kronstädter Zeitung”, că a adunat înșierii pentru petiția deputațiunii femeilor la „Împăratul”. Pe Széll îl învinovățește, că a dat drept Reghinensilor în privința dotațiunii comunei pentru gimnaziul de acolo și că sprijinește o reuniune de agricultură, care se numește pe sine „săsească”.

În ședința de ieri a respins Korodi atacurile îndreptate contra lui de Gaal, același lucru îl face Lindner. Sebess se produce cu nouă atacuri contra celor doi deputați sași, despre cari zice că ar fi părăsit terenul partidei populare săsești. Continuându-se dezbaterile proiectului de imunitate, vorbește Al. Popp contra.

Dietă Croației. Dr. Vincovici declară, că în Croația domnesc stări anormale. Adunarea aceasta, care nici nu e dietă adevărată, nu poate vota guvernului încredere, căci acesta și-a primit mandatul dela națiunea maghiară, nu dela cea croată. Pactul ungaro-croat e izvorul rătăcirilor. În acelaș sens vorbește Dr. Harambasici, care numește guvernul sluga ministrului președinte din Budapesta.

Cehii și Germanii. Din Viena se anunță, că reprezentanții germani din Bohemia, cari aparțin partidei progresiste, partidei populare germane, partidei marilor proprietari și celei agrare, au ținut ieri după amiază o mare adunare. În numele comisiunii de șapte Baernreither și Pergelt au raportat despre consultările comisiei și au prezentat un proiect în chestiunea pactului ceho-german. Adunarea, după o dezbateră meritorie, a primit proiectul.

Tariful vamal autonom german. În urma primirii propunerii lui Kardorff, poziția germană fiind învinsă, Germania va avea în câteva zile noul tarif vamal autonom pe baza căruia va denunța convențiunea încheiată cu Austro-Ungaria, cerend a se începe pertractările pentru noua convențiune. Austro-Ungaria, fiind negreșită, se află într-o situație critică.

Denunțarea convențiunii comerciale italiene.

„Noue Fr. Presse” aduce știrea, că Maiestatea Sa a primit în audiență pe ministrul de externe contele Goluchowski și pe prim-ministrul Körber. După știrile răspândite în cercurile politice din

Viena scopul audienței este salvarea pertractărilor în privința încheierii pactului. Tot în cercurile politice din Viena se exprimă convingerea, că convențiunea comercială cu Italia, care expiră în 31 Decembrie 1903, va fi denunțată încă înainte de 31 Decembrie. În proxima consultare a ministrilor comuni ambele guverne se vor înțelege în privința denunțării convențiunii și imediat vor comunica o guvernului italian.

Ungaria este decise, că nu va susține peste termen clausula de vin italiană și fiindcă termenul expiră în 31 Decembrie 1903, convențiunea trebuie să fie denunțată încă în 31 Decembrie 1902, căci altfel clausula de vin are valoare până la finea anului 1904. Aceasta însă nu o voesc nici Maghiarii, nici agrarii austriaci. Guvernele ambelor state au de gând să denunțe contractul comercial cu Italia în toată a sa întregime. Guvernul Italiei, care încă n'are cunoștință despre iminenta denunțare a convențiunii comerciale din partea Austro-Ungariei, nu este aplicat a mai prelungi convențiunea comercială fără clausula de vin. Italia poate fi indiferentă, căci și așa este în avantaj față de comerțul maghiar.

Din România.

Înversarea lui Plevnei.

Anul acesta, cum scriu ziarele din România, ziua de 28 Noembrie (11 Decembrie n.) aniversarea lăurii Plevnei și care este a 25-a a acestei memorabile zile, se va sărbători cu un deosebit ceremonial.

În reversatul zorilor 21 lovituri de tun vor anunța solemnitatea zilei.

La orele 11. se va oficia un Te-deum de către I. P. S. S. Metropolitul-Primat înconjurat de înaltul cler, în biserica Spirea veche, din str. 13 Septembrie, la care vor asista M. S. Regele și A. S. S. R. Principele moștenitor.

Plecarea M. S. Regelui dela Palatul Regal se va anunța prin 101 lovituri de tun.

La acest Te-deum, vor asista toate notabilitățile vieții publice române, cum și toți ofițerii de rezervă sau la pensie, cari au luat parte la răboiul dela 77-78, apoi delegațiile tuturor corpurilor de trupă din provincie, cari au luat parte în răboiul compuse dintr'un ofițer, un sergent și doi corporali.

După terminarea serviciului divin M. S. Regele, avînd lângă sine pe A. S. R. Principele Ferdinand, va eși pe platoul din fața bisericii și va primi defilarea trupelor.

Vor defila detașamente, formate de câte un batalion pentru trupele de infanterie și câte un divizion din trupele de cavalerie și artilerie, din toate corpurile de trupe din București.

După terminarea defilării Maj. Sa Regele și A. S. R. Principele Ferdinand, escortați de divizionul gendarmilor cărări, se vor întoarce la palatul regat.

La orele 3 p. m. va avea loc o sîrbare militară la Atheneul Român, la care vor asista MM. LL. Regele și Regina, cum și AA. LL. RR. principii moștenitori cu micii principii.

Cu această ocazie o delegație a tuturor corpurilor de trupă, cari au luat parte la răboiul independenței, va înmăna M. S. Regelui un album, care va

representa portretele tuturor ofițerilor, cari au luat parte în campanie, cum și diferite scene ale răboiului.

Seara la orele 9 va avea loc un banchet la palatul regat, la care vor lua parte toți ofițerii generali și superiori din garnizoană, cum și toți ofițerii, cari au luat parte la răboi.

Bustul lui Ioan Ghica.

În incinta senatului, pe lângă busturile neuitaților Lascar Catargiu și Menelas Gherman, a mai fost așezat și bustul bunului Român și patriot Ioan Ghica.

Pentru armament.

În actuala sesiune a parlamentului se va vota suma de 10 milioane pentru completarea armamentului țării.

Revista esternă.

Germania.

În ședința de ieri a camerei germane, după o scurtă discuție, deputatul Kardoff a propus, dimpreună cu alți 31 de deputați, închiderea discuției, care s'a aprobat cu 193 de voturi, contra a 45.

Astfel, obstrucțiunea e complet biruită și votarea în bloc a noului tarif vamal e asigurată.

După proclamarea votului deputații socialiști au dat asalt tribunei oratorilor.

Tumultul a fost nedescriptibil. S'au asvârlit insulte atroce. Pregedintele a pierdut clopoțelul, care a căzut și s'a spart.

Ședința s'a ridicat.

Peninsula-Balcantă.

Politica esternă a Sârbiei va rămâne ea și până acum. Rusia sfătuiește pe Sârbia să menție cu Austria cele mai bune raporturi. De asemenea și cu Turcia, unde Sârbii au nevoie de protecția autorităților.

Actualul ministru sârbesc, sub președinția lui Tințar Marcovici, era necesar, ca să pue capăt confuziei partidelor.

Se vor face nouă alegeri.

Nu-i adevărat, că se va schimba constituția.

Bulgarii speră, că la primăvară se facă o răscoală. Ajutoarele, cari se string acum, sînt puse la o parte în vederea mișcărilor viitoare, la care, speră Macedonenii, se vor asocia și mulți ofițeri bulgari.

Iată numărul exact al voturilor obținute de diferitele partide politice la ultimele alegeri din Grecia: Partisanii lui Delianis au întrunit 82 voturi; cei ai lui Tsotokis 75 voturi, ear' cei ai lui Zaimis 56 voturi. Restul voturilor a fost obținut de nuanțe politice nesigure.

Cabinetul va rămâne încă câteva zile la putere spre a espedia afacerile curente.

Știri mărunte.

Visita țarului la Roma e hotărâtă definitiv pentru 15 Aprilie a. viitor.

Într'un consiliu de miniștri, ținut la Eliseu, sub președinția lui Loubet, guvernul a hotărât suprimarea lefurilor a șase episcopi, cari au înălțat petițiunea către parlament în favoarea congregațiilor.

FOITA „TRIBUNEI”.

TENTAȚIUNEA.

De André Theuriel.

14 Traducere de I. E. P.

(Urmare).

— Nu-mi spune de aceste! murmură Onesyme, tu îmi bagi florile...

Nu-i iertat să vorbim nici-odată despre lucruri de aceste, asta vestește a rău... Să mă aflu eară singur în lume? Nu, n'aș putea. După cele ce ști despre viața noastră internă, după aceasta bună viață conjugală, despre care îți vorbeam, să mă vezi fără Cristina?... Cu casa goală!... cu femeia dispărută?... Dar' n'aș mai avea voie pentru nimic și aș dor să fiu îngropat de viu!... Tu nu-ți închipuiești ce loc enorm cuprinde în viața mea!... Când, la sticlărie, s'înt năcojit de tot, mă gândesc la Cristina și asta mă încurajează. Când, prin ploaie sau zăpadă, mă duc din Islette la Senades, mă gândesc că-mi voi reafirma femeia în colțul vetrei noastre

și aceasta îmi ține cald la inimă și în tot locul... Nevasta îmi este atât de necesară ca și aerul ce-l respir. Ea este căldura sîngelui meu; fără ea aș fi numai o păpușă, o zdreanță bună de uitat la marginea unui drum... Mi-se pare că înainte de a o fi avut nu trăisem... Cristina dușă, nu 'mi-ar mai rămâne decât să mă arunc în apa Blesmei!

Emoțiunea lui Dordelu era sfâșietoare; lacrimi mari i-se rostogoleau din ochi și o sudoare rece îi udase templele. Lui Courouvre i-se făcî milă de el.

Accentul sfâșietoare al desolării, cu care Onesyme vorbea despre posibilitatea de a fi despărțit de femeia sa, pînă la adevărată înțelegere a lui Antoniu. Înșurta lui bunătațe reapărea și o muștrare de conștiință îl apuca la ideea de a turbura liniștea acestui biet om, care atât de puțin era egoist și a cărui iubire conjugală devotată îl făcea toată bucuria.

Umilitul devotament al lui Onesyme, conștiința ce o avea despre lipsa lui de prestigiu, naiva gingășie care reieșea din cele mai mici ale lui cuvinte provocară compătimirea lui „Jean du Boisveit” și puseră în mișcare în el niște coarde ge-

nerose adormite de mult timp. Antoniu bătu prietenește pe umărul camaradului său.

Aide dar', vechiul meu amic, regălu cu vocea sa amicală, nu fi copil!... vezi bine că glumesc! Tu ești fericit, meriți să fii și mai multă vreme... Pentru oamenii de inimă și de bunăvoință, ea tine, fericirea trebuie să dureze... fără care omul ar trebui să se îndoiască în prevedința...

În acest moment Courouvre era sincer și cum sosisă aproape de Islette își întări cuvintele loiale prin o strîngere de mână, după care se despărțir.

Egînd din Senades, Antoniu, foarte încălzit de perspectiva unei lungi petreceri cu d-na Dordelu, era hotărât de a reînnoaște îndată ce își va fi potrecut amicul până la sticlărie. Acum departe de-a se întoarce grabnic îndărăt, pășia tot mai încet și se asemăna cu un școlar, ce ocolește școala. În loc de a-și urma drumul drept apucă la stînga pe o potecă, care trecea prin pădure, și-și lungi tare drumul.

I-se părea că aude bălbăitul încoș al vorbelor mișcătoare și sincere ale lui Dordelu. Era confus și perplex. Anto-

niu în sufletul său se gîndea de sigur că bunul băiat se îngela în privința amorului ce oredea că i-l-a inspirat femeile sale, dar' îi era rușine să de gol acea încredere neclintită. Precum un vînt ușor ce se ridică prin pădure și pușin câte pușin agită întreg frunzișul, niște scorupuli se deșteptară și în el și îi puseră în disordine galantele sale rezoluțiuni.

Nu mai afla mai mult ceea îndrăzneală nepăsătoare, care îi asigură de obicei triumful pe lângă inimile femelești. Dacă s'ar fi tratat de femeia unui burghez de frunte bogat și mîndru pe banii săi n'ar fi ezitat un singur moment să lase frîu liber pasiunilor sale.

Dar' se înghea pe naivul și modestul Onesyme, care își puse în mod nevinovat întreaga sa fericire, toate viurile sale de amor în fragilul edificiu al căsătoriei, i-se părea o acțiune așa de urît deșoșitoare ca-și-cum a-i da unui cerșitor un ban fals.

Această luptă internă îl absorbea atât de mult, încât după multe ocolituri, fără să știe, nimeri drept în fața cătunului din Senades. Sgomotosul șor al

unui stol de potârniche, cari se ridică din miriștii, făcî se-și ridice în mod instinctiv capul și vîz, în josul hotarului, întinzîndu-se în deplină lumină locuința lui Dordelu. Casa părea că doarme cu jaluzelele închise.

Eleganta formă a Cristinei, îmbrăcată în stofă fină a halatului roz, i-se ivi deodată în imaginațiune. Și-o închipui gezend a lene pe divanul din odaia de mîncare și mirându-se că nu-l mai vede odată sosind. Ea-l aștepta de sigur, fiindcă, la plecarea din strîngerea mînei sale aflate o încurajare tăcută. Modul îndatoritor cu care îi zise: „Îndată la revedere” era o timidă invitație să n-o lase singură mult timp. Compătîmind pe Onesyme și propunîndu-și de a nu-și trăda amicul, Courouvre apucase acum de-a latul miriștelor și scoboria gînditor pe drumul cel mare.

În timp de zece minute ajunse la îngrăditura casei și împingînd încoș ușa grilajului se sui pe treptele peronului.

(Va urma).

Concurs.

Devenind vacant postul de **secretar** la institutul de credit și de economii „**Albina**” din Sibiu, pentru îndeplinirea aceluia se publică concurs.

Emolumentele împreună cu acest post sunt următoarele:

1. Salar fundamental de 3000 cor., care în sensul Regulamentului de serviciu, între împrejurări normale din trei în trei ani se urcă cu câte 10%, până când ajunge la cifra maximă de 6000 cor.

2. Relut de cuartier 25%, dela salarul fundamental, adică 750 cor.

3. În sensul §-lui 62 punct e) din statutele institutului, în proporținea salariului său participă la tantiema funcționarilor de 4%, dela profitul net al institutului.

4. Participă la fondul de pensii al funcționarilor institutului cu drepturile și datorințele normate în statutele aceluia fond, în sensul cărora: durata serviciului obligat este de 30 ani, după care funcționarul are drept la o pensie în mărimea salariului său ultim. Dreptul de pensie se începe însă după un serviciu neîntrerupt de 10 ani.

Reflecții la acest post sunt poficiți ca până la **20 Decembrie st. n. a. c.** și înainte la direcțiunea institutului cererile ajustate cu documente autentice despre următoarele calități:

- 1) că concurentul este de etate sub 40 de ani (carte de botez).
- 2) că este deplin sănătos.
- 3) că în cariera sa de până aci a avut și are conduită corectă.
- 4) că are deplina cunoștință a limbilor română, maghiară și germană.
- 5) că a absolvat vr'o facultate universitară.

Absolvenții de facultatea juridică vor fi preferați.

Peste tot se cere ca concurentul se fie un bărbat de cultură superioară.

Despre alte dispozițiuni ale regulamentului de serviciu și despre agendele secretarului, se pot informa concurenții în biroul institutului.

Sibiu, 2 Decembrie n. 1902.

Direcțiunea.

Altoi de struguri

de calitate „usance” și vițe de vișe noble, europene, cu rădăcini și lăci, cu prețuri foarte reduse. Măa cu 90—100 fl.

În deposit: altoi cu rădăcină 1.200.000 buc. altoi în vițe plantate, cu rădăcină 25.000 buc. altoi verzi lăci 400.000 buc. vițe europene de doi ani cu rădăcină 120.000 buc. vițe europene de un an cu rădăcină 600.000 buc. vițe lăci europene de soi de vin și desert 500.000 buc.

Toate aceste sunt de soiul excelent de vin și desert, rasă curată și se trimit cu garanție completă. Dacă comanda nu corespunde plătesc imediat porto postal pentru tour și retour, precum și banii trimiși de cumpărător. În modul acesta fiecare se poate prevedea, pe speșele mele, cu cele de lipsă și poate acasă la el să se convingă despre ceea ce cumpără.

GARD VIU.

Răsaduri „Gleditschia” și semente.

Plantă de îngrădit care se desvolă repede și are ghimpi foarte mari. E unica plantă care ne poate da în puțin ani un gard foarte bun, impenetrabil atât de oameni și de vite, cât și de iepurii cei mai mici. Moșii mari și mici, comune muntoase, câmpii, curți, măiești, grădini, cimiterii etc. pot fi în modul acesta îngrădite odată pentru totdeauna, și gardul poate fi închis apoi cu lăci. La fiecare comandă se alătură o instrucțiune de plantare și manipulare provăzută cu un desen. Pentru orientare mai bună se trimit liste de prețuri, frumos ilustrate, gratis și franco și fără nici o silă de a cumpăra.

Răsaduri de nuci. De doi ani; dau o recoltă imensă, pentru ce s'au și răspândit în timpul din urmă aproape în toate economiile.

Adresa: 376 5—20

„Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep.”
Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Hirdetmény.

Szeben vármegye alispáni hivatal, köz igazgatási bizottsága árvaszéke és tisztí ügyésze részére szükséges

1. irodai szerek-fűszerárak,
2. papír és nyomtatványok szállításának és
3. a könyvkötői munkálatok végzésének

biztosítása végett. Szeben vármegye alispánjánál 1903 évi december hó 19-én délelőtt 10 órakor írásbeli ajánlatok útján nyilvános árlejtés tartatik.

Az 1. koronás bélyeggel és 40 korona bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok a kitűzött nap délelőtti 9 óráig Szeben vármegye alispánjánál annál inkább benyújtandók, mert később benyújtott, vagy hiányosan felszerelt ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok a felsorolt 3 csoport mindegyikére nézve külön nyújtandók be.

A részletes feltételek az alispáni kádó hivatalban a hivatalos órákban megtekinthetők.

Nagy-Szeben, 1902 évi december hó 5-én.

Reissenberger,
alispán.

Femei și fete!

Contra greutateilor menstruației,

durere de spinare, de corp, sgârșiri, dureri de cap, indispoziție etc.

se recomandă „Amasira”, un surrogat de teă (în formă de prăvăli), care influențează în mod hotărât nestrăcișos și poate fi ușor luat. E recomandat cu căldură de medici. Dr. med. M. din Stuttgart scrie între altele: „Dintre teoriile recomandate ca medicamente interne am dat întâietate, pe baza unui șir de experiențe favorabile, unui surrogat mai nou, înregistrat sub numele „Amasira”, care de fapt întrec prin eficacitatea sa orice altă teă”, etc. — Dr. med. B. din Berlin zice între altele despre rezultatele obținute la cură, ce a făcut d-na S. Köpenick: „Pacienta, de constituție debilă, s-a plâns de indispoziție și dureri de spate la începutul menstruației precum și la câteva zile după aceea. După a patra oclă de teă au dispărut aceste greutatei. Din prilejul unei alte vizite făcute în 3 Aug. arată mai viece, ca mai înainte. Ii treouă urtul de viață și acum muncește cât două etc. — D-na I. din Stuttgart ne comunica: „Nu vuiu întârzia să recomand cu căldură fiecărei femei acest preparat eficient. Recomandățiunile acestora precum și altele se pot vedea în original la fabricant. Prețul Amasirei e de cutie 3 cor. (destul pentru 3—4 luni). Veritabilă numai cu subscrierea lui A. Locher. Unicul fabricant: Andr. Locher, pharmac. Laboratorium, Stuttgart.

Depozite: Budapesta: I. Török, Király utca nr. 12. Pojon: Dr. Adler, farmacia Salvator, precum și în toate farmaciile mai mari din Austro-Ungaria.

408 2—25

Cumpărați-vă Călin dar!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin
călin dar românesc

Călin darul Poporului pe 1903

a apărut și se află de vânzare cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăcii nr. 15 și la alte librării din țeară.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia” soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sedaliilor române din Sibiu”

cuprinzând
unele date dela întemeierea ei până la
31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu porto postal 1 coroană 20 bani.

Pentru tipar responsabil Iosif Maraschall.

„BIHOREANA”

institut de credit și de economii, societate pe acțiuni

Oradea-mare.

Capital social 600.000 coroane.

1. Primește bani spre fructificare pe lângă libele de depuneri, sau în cont curent și după banii depuși spre fructificare plătește interese de 5%. Darea după interesele de depuneri o plătește institutul.

2. Acoardă împrumuturi ipotecare.

3. Acoardă împrumuturi simple țărănești pe obligațiuni cu caveti (credite personale țărănești).

4. Escomptează cambii (polițe), efecte și pretensiuni sigure către casse publice cu scadențe fixe.

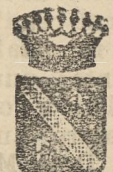
5. Acoardă împrumuturi pe lângă amanetare de efecte (lombard).

6. Acoardă credite cambiale și de cont-curent cu acoperire ipotecară, sau de altă natură.

7. Îngrijește afaceri economice și tot felul de afaceri de bancă.

284 16—25

Direcțiunea.

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

DISTILLERIE FRANÇAISE, PROMONTOR.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împartăsește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

drept

LEGEA VETERINARĂ (Locuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stând cu dinșii la sfat în seriile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 30 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...doar a tot
Frumosă cât en alai au pot
Mai frumoasă să-mi socot
Cu mintea mea”

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcii nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

„Foaia Poporului”,
este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foale

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureana. Novellă de Ioan Slavici, 12 cisme tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Ungler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și n'a va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pădurea Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcăl și Tădăle. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De F. Ispirescu, editor-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Toia logănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țărănilor români în conștința de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Ungler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgălețul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Războaie de mamă. Legende populare din gîrlă Năvodului. De George Ceșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Războaie de Bojona Hăncovă, traduce din limba boacă de prof. Dr. Urban Istraik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Viad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrani. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, sfaturi de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tărlui de George Ceșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăraș cu trei pisioare. Poveste frantuză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poștor îndrăgăleț. Novellă de Björnsterne Björnsen. (1896). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenii mei Văntură-Teară. Din nevelile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătorul. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Oraului din setini. De George Ceșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peate tot vânzătorilor, să dă rabatul cavetit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.